

Rozjímanie na slávnosť Zjavenia Pána

Rozjímanie na slávnosť
Zjavenia Pána (6. januára).
Navrhované témy sú: Mudrci
reprezentujú všetky národy;
priniesť vykúpenie všetkým
dušiam; osvecovať vlastným
životom.

„PREDNEDÁVNOM SOM OBDIVOVAL
istý mramorový reliéf, znázorňujúci
klaňanie sa troch kráľov Božiemu
Dieťaťu. Tento reliéf bol orámovaný
ďalšími postavami: štyrmi anjelmi, z
ktorých každý bol zobrazený s
jedným symbolom: diadémom,

zemeguľou korunovanou krížom, mečom a žezlom. Takýmto umeleckým stvárnením pomocou známych znakov sa dá priblížiť udalosť, čo si dnes pripomíname, keď sa niekoľkí učenci — podľa tradície králi — prišli pokloniť Dieťaťu, na ktoré sa predtým dopytovali v Jeruzaleme: *Kde je ten novonarodený židovský kráľ?* (Mt 2, 2)“[1].

Epifánia znamená zjavenie alebo manifestácia. S radosťou oslavujeme zjavenie Pána všetkým národom, ktoré predstavujú mudrci prichádzajúci z Východu. Po pastieroch sa Pán dáva spoznať týmto tajomným postavám. Pri Zjavení Pána Boh predstavuje svojho Syna „národom pohanov prostredníctvom hviezdy“[2]. Odhaľuje „krásnu skutočnosť Božieho príchodu pre všetkých: každý národ, jazyk a ľud je ním prijatý a milovaný. Symbolom toho je svetlo, ktoré sa šíri a osvetľuje všetko“[3]. Novorodenec

je Mesiáš prisľúbený Izraelitom, ale jeho vykupiteľské poslanie sa vzťahuje na všetky národy zeme.

„Oslavujeme Krista, ktorý je cieľom púte národov hľadajúcich spásu“[4].

Evanjelium nám hovorí, že mudrci „prišli do domu, uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na kolena a klaňali sa mu“ (Mt 2, 11). V ich uctievaní vidíme zastúpené milióny ľudí zo všetkých kútov zeme, ktorí sa vydali, povolání Bohom, pokloniť sa Ježišovi Kristovi. To je plný zmysel Izaiášovho proroctva: „Vstaň, zasvieť, veď prišlo tvoje svetlo a sláva Pánova sa zaskvela nad tebou!“ (Iz 60, 1). Prorok adresuje svoj hlas svätému mestu, postave Cirkvi, novému Jeruzalemu, svetlu národov. Králi a národy budú prichádzať zďaleka a zo široka, priťahovaní jasom jeho slávy. Cirkev, matka a učiteľka všetkých národov, ich prijíma do svojho lona a daruje ich Kristovi ako vzácne veno.

OD KLAŇANIA SA MUDRCOV

uplynulo viac ako dvadsať storočí a ten dlhý sprievod ľudí z celého sveta sa len začal. „Celé končiny zeme sa rozpamätajú a obrátia sa k Pánovi; všetky rody národov sa mu budú klaňať“ (Ž 21, 28). Evanjelizačné dielo prvých kresťanov bolo veľmi hlboké, šírili vieru po celom známom svete, rozsievali zoširoka a ovocie na seba nenechalo dlho čakať. Odvtedy k Ježišovi a Márii prichádzali – a stále prichádzajú – noví ľudia. Rovnako sme prichádzali aj my, zo všetkých zemepisných širok, zo všetkých rás a jazykov. „Zdvihni si vôkol oči a pozri, všetci sa zišli, prišli k tebe; tvoji synovia prídu zďaleka a dcéry ti z kraj sveta povstanú“ (Iz 60, 4).

„Je potrebné neustále opakovať,“ používajúc slová svätého Josemaríu, „že Ježiš sa neobracal iba na nejakú skupinu privilegovaných ľudí, ale

prišiel, aby nám zjavil všeobecnú Božiu lásku. Boh miluje všetkých ľudí a od všetkých očakáva lásku. Od všetkých, akákoľvek by bola ich osobná situácia, spoločenské postavenie, povolanie či remeslo. Bežný, každodenný život nie je niečím, čo má malú hodnotu: všetky pozemské cesty sa môžu stať príležitosťou stretnúť sa s Kristom, ktorý nás vyzýva, aby sme sa s ním stotožnili a tak uskutočňovali — práve tam, kde sme — jeho Božské poslanie. Boh nás povoláva skrze udalosti každodenného života, trápenia i radosti ľudí, s ktorými žijeme, ľudské starosti našich známych, v maličkostiach rodinného života. Boh nás tiež volá prostredníctvom závažných problémov, konfliktov a úloh, ktoré charakterizujú dané historické obdobie, a ktoré si vyžadujú úsilie a nádej veľkej časti ľudstva“[5].

Naše poslanie je rovnaké ako poslanie prvých kresťanov: „Sme pre masy, deti moje, pre zástupy. Neexistuje duša, ktorú by sme nechceli milovať a ktorej by sme nechceli pomáhať, pričom sa pre všetkých chceme stať všetkým: *omnibus omnia factus sum* (1 Kor 9, 22). Nemôžeme sa obrátiť chrbtom k žiadnemu problému, k žiadnej ľudskej potrebe“[6]. Aj my sme uvideli hviezdu a Pán sa chce dostať ku každej duši, cez každého z nás, aby ponúkol svoju útechu a spásu.

V PREFÁCII DNEŠNEJ SVÄTEJ OMŠE sa modlíme: „V Kristovi, svetle národov, si zjavil národom tajomstvo našej spásy“. Chceme spolupracovať na úlohe vykúpenia; svätý Ján Pavol II nás upozornil, že „globálny pohľad na ľudstvo ukazuje, že toto poslanie je ešte len v plienkach“[7]. Žijeme

bezpečne v nádeji, že toto Dieťa je skutočným svetlom sveta, svetlom, ktoré svieti v pokore. A istým spôsobom sa chceme podobať hviezde Mudrcov, aby sme ukázali cestu, ktorá vedie k Bohu.

„Tak teda, kde je Kráľ?“ -pýtal sa svätý Josemaría na slávnosť Zjavenia Pána v roku 1956. „Nie je to potom azda tak, že Ježiš túži kraľovať predovšetkým v srdci, v tvojom srdci? Preto sa stáva Dieťaťom, lebo veď kto by nemal rád takého malého človečika? Kde je Kráľ? Kde je Kristus, ktorého sa Duch Svätý snaží sformovať v našej duši? Nemôže byť v pýche, ktorá nás oddeľuje od Boha, nemôže byť v nedostatku lásky, ktorá nás izoluje od ostatných. Tam Kristus byť nemôže, tam sa človek ocitá sám. Pri nohách Dieťaťa Ježiša, kráľa bez vonkajších znakov svojej kráľovskej dôstojnosti, môžete v deň Zjavenia Pána povedať: Pane, odstráň pýchu z môjho života; znič moje sebecko,

moju túžbu po presadzovaní seba a po nadradovaní sa nad druhými. Daj, aby podstatou mojej osobnosti bolo stotožnenie sa s tebou“[8].

V tento veľký deň s láskou hľadáme do Betlehema, aby sme sa poučili od tých mužov z Východu, ktorí sa klaňali pred Dieťaťom. Berúc si za vzor mudrcov, hovoríme Ježišovi, že s jeho pomocou nebudeme klásť prekážky jeho spásonosnej vôli. Prosíme Máriu, aby nás naučila byť svetlom pre našu rodinu a priateľov. Prosíme ju aj o pokoru, aby Kristus žil v našich srdciach a stotožnený s ním priťahoval mnohých k svojej vykupiteľskej láske.

[1] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 31.

[2] Zjavenie Pána, Omše vo dne, modlitba dňa.

[3] František, *Homília*, 6-I-2019.

[4] Benedikt XVI, *Homília*, 6. januára 2007.

[5] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 110.

[6] Svätý Josemaría, *List 6-V-1945*, bod 42.

[7] Svätý Ján Pavol II, *Redemptoris missio*, bod 1.

[8] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 31.